

LANCEA

ORGANUL Ligii A părării Naționale Creștine Regionale „Unirea”

Prin acest semn
vom lăvăne

Deviza noastră:
HRIȘTOS
REGHELE
REGHELE
NAȚIUNEA

ABONAMENTUL:
Pentru orgăni pe an 150 Lei
Pentru cititori pe an 100 Lei

Adevărit însă în urma lor va găsi însemnămintul, cum ar
face trecerea unui stol de libertate, sau o mîină de cîrmă.

DEȘURT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA:
STRADA ȘCOLĂRIANĂ, 16

NU-I VINA NOASTRĂ

Șo știe, de către toți cei ce se știu dar închid ochii motă-
bește, că o națiune e un organism viu. Și ca orice organism
nu știu acum dacă se știe că și România este o egoism.
Asemenea la chip și la suflet cu celelalte semene? Dacă nu se
știe voi deslăși adevărul iar în norocul că contrar îi voi
delenda est.

Că România este o ființă vie și individuală ne-o spune
însăși existența numelui națiunii noastre destul de onorată prin-
te naționale coloriale nați. Numai însă dacă se recunoaște și ființa
putată, de cel necredincios, oriare popoare le-o plăcea. Orium
națiunile sunt ființe vii și prin urmare și România noastră.

Rămâne însă de priceput natura egoismului oricarei nații.
Atunci să ne întoarcem printre aștele temple și rului ale
trecutului. Acolo toți vor vedea, exceptând alienații și chiorii
de amândoi ochii, uimitoarea vecinie a piramidelor, precum
și dărâmurile Babilonului, nemuritoarele marmore ale lui
Ihidias, divinele tablouri raphaelice, neîntrecutul Don Quixote în-
viat de suflul genialului Cervantes și în urmă oficial idealului 1789.
Nu așa că tuturor ne plac aceste opere nemuritoare?
Nu așa că rămânem muți și ne găsim mică de tot în fața
lor și ridicăm în slavă genialul popoarelor ce le-a creat? De
bună seamă, nu mai încape nici-o îndoielă.

Dar oare pentru ca să fie ridicată toate aste minuni ale
lunii de ce-au avut nevoie norocadele?

Nu le-a trebuit decât **cultură și libertate** îndeosebi liber-
tatea căci cultura nu poate fi prinsă decât în lățul independen-
ței. Oare poate cineva să vadă cerul când nori furtunatoși
îmbrăncăroază de toate părțile? Așa dar cele șase minuni din
șapte câte-șis citate au fost zămislite și săvârșite de neamuri
deosebite însă numai când fuseseră independente câteva veacuri,
când auvuseră vreme îndestulă ca să-și cultive genul lor național,
când erau departe de amestecul vre-unui străin ce strică
totul chiar dacă ar face bine din pricina că se deosebește din fire
neomestecul aceluia lucru în același fel.

Dar a mai rămas a șaptea, minune, de care s'ar zice că
n'a fost fapta libertății.

Ei, aceasta-i o minune și mai minunată de oarece are două
fețe. Întâia este partea pe care se vede măreția liberei cugetări
din secolul al XVIII-lea, și-a doua unde se arată starea de
îobăgie în care se găsea poporul francez și pentru care parte
a reapeionat cea dintâi.

Deci ea fu războiul liberei conștiințe pentru independență.
Toomai pentru ca să recreeze Franța, lumea întreagă, pentru
a deschide calea către idealul spre care tinde instinctiv omi-
nirea. S'a alergat deci la un mijloc nou de revindicare, sfidând
orice jertfă. Căci câte jertfe s'au adus pentru această cultură
și libertate! Cât egoism feroc s'a desfășurat pentru toate
acele munci și mai ales pentru 1789! Dar iar se poate zice
pentru ce atăta egoism, atâtea jertfe, pe care, ar crede cei
neînțelecători, că nu le-ar fi îngăduit nazarineanul Isus.

Numai pentru a arăta lumii ce poți? Nu, fără nici o vorbă
nu. Mai întâi că au fost create a înalta sufletului ominei care
în chip fatal decade din când în când și în al doilea rând,
urmarea cea mai de seamă, deschid calea către instinctivul
ideal, de care am spus, ideal neprecupțat de firea noastră dar
care trebuie să fie, nu poate fi altfel, perfectă perfecțiune a
sufletului omnesc, când or fi adevărate ființe rupte din Geniul
haosului universal. Și la asemenea ideal nu se poate ajunge
decât cu jertfe mari.

Pentru a se lura astfel Dumnezeu a sădit un egoism și un in-
stinct în fiecare națiune. Deci **egoismul acesta e de natură divină**.
Și România fiind și ea un neam își cere dreptul de a jertfi

ca să se cultive și să lăuzeze pentru acel ideal. De aceea nu
trebuie să fie învinuă de brutalitate, nu e vina noastră când
jertfim în apărarea libertății când suntem împiedicați de alii
neam. Și se recunoaște că atunci stingerii de altă nație care
numai bine nu ne călăuzesc ci mai lămurit ne poartă sămbetole.
Așa dar, FRATI ROMĂNI, luptați pentru cultură și liber-
tate. Nimioli poze pe cei ce vă stau calca idealului. Cel legați la ochi
deslege și legăturile și să la seama să nu se mai joace de-a
baba carba. Avem toate drepturile să strigăm și să luptăm
pentru cultură și libertate, căci suntem Români și în țară
românească.

TOT JIDANII DEASUPRA

„Liga Drepturilor Omului”, în-
că o născătoare pentru apărarea
interesele lor, făcea cunoscute,
mai acum câteva luni cu litere
mari pe așie de-o poștă lipite
pe zidurile capitalei Franței, că
Evreii din România sunt achin-
guți ca pe vremurile încheșiei
de hoți și tâlhării de Români.

Guvernul, președintele Ligii
Drepturilor Omului și tator jid-
dănesc s'a adresat Ligii Națio-
nului și a cerut ca să se curme
odată barbariile astea.

Dar noi n'avem glas să le ră-
pundem, și să le punem sub ochi
dovada mărtiriilor lor minci-
noase?

Fără îndoială, Doar ne-a mai
rămas atăta țără și drept ca să
ne putem apăra. Le vom dovedi
noi acuma și „acum ori nicio-
dată” să răspundă, dacă :

Însemnează persecuțiune atunci
când ei în fiecare an dau faim-
mente de sute de milioane de
lei și în loc să lăfunde pucărlie
le fac în ciudă afliându-ne
Parisienilor cu banii țării noastre
a muncii noastre cinstite și grele?

Persecuțiune este aceea când
înaintea tuturor instanțelor ju-
decătorești mai todesuna jido-
vul este favorizat împotriva Ro-
mânului?

Persecuțiune se chiamă aceea
când 99 la sută din angroșii de
orice fel de mărfuri sunt jidani?

Persecuțiți sunt acești iscaroși
când ei sunt bancheri, proprie-
tari, arendăși, stăpâni mușilor
și ai pădurilor noastre, toată in-
dustria în mână lor, colonii lu-
armată, ingineri la stat, magi-
strați care te pus, ei jidani, să
juri pe sfânta Cruce, medici,
dentști, avocați, samsari ș. c. l.

Cine sunt traficanți de carne
omenească exportând copilele
Române pentru Constantinopol
și Egipt, neșupărați de nimeni
dacă nu jidovii?

Banca Națională pe cine să-
vește dacă nu-și satisface pe ei?

Cine știu decât ei jidanii au
primit cu flori armatele dog-

mane când ne jefuiau scumpa
noastră țară și cine glăsuie pro-
stituat femeie și țetele ca sol-
dații germani jucând dansuri infer-
nale pe oedavul încă viu al
României și toțuși la relațioare
Românului nu fost nu numai
lăsați în pace dar și medelști
și ridicăți în albulbe mari ca
apoi sa ne fure aprobarea drep-
turilor de cetățeni?

Jidoafecile lor grase și îmbu-
bate din strânsura creștinilor se
desfășă în mătăsuri, trăsuri ele-
gante, automobile, case bogate
și diamante prețioase, pe când
Românii noștri în țara lor,
ucate de suferință și sărăcie
n'au loc nici cel puțin la băi
și-și caute sănătatea, de stră-
neapoate județii.

Și aceasta tot persecuțiune se
numește?

Și multe și multe și multe
ca astea tot persecuțiune sunt?

O Doamne mă mir cum mi-
pot răbda cerurile atâtea nedrep-
tăți! Când toată suflarea Ro-
mânească plânge, plânge amar
defăimarea sa.

Și Liga Naționaliilor mai își face
vânt să pue pe Români la locul
lor. Mai bine gjar trânti vre-un
scaun la cap ca să priceapă și
să vadă mai curat.

România respectă Liga Națio-
nului dar nici odată nu va per-
mite să sacrifice o națiune care
de vecuri luptă la grănie Dună-
rii, fiindă piept tuturor năvă-
lirilor barbare, numai ca să
împlinescă faptele bestiale ale
unui grup de ucigăși.

Uită-vă dar fraților, strângă-
ți-vă rândurile, luptați să afără-
măm capul balaurului ce după
ce ne suge sângele nostru și ne
ucide de tot prin calomnie.

Înscri-vă în toți în toți în
„Liga Apărării Naționale Cre-
știne” de sub șefia marelei A.
C. CUZA și vegheați ziua și
noaptea. Românilor o cruce
care-i ține loc și de paloș.

Doctor PETEU

ASPECTUL ALEGERILOR COMUNALE

Să spicim câte-va din rezultatele alegerilor comunale și din faptele petrecute mai înainte.

Partidele din opoziție vădându-se nepotrivite să nu unie cu ocazia alegerilor comunale, candidau laolaltă mode s'a putut.

Liberalii au făcut ce-au putut, respingând o mulțime din listele opoziției. Au înțeles să-și asigure sprijinul tuturor. În Ardeal ca să oprească voturile ungurilor le-au promis că-i vor lăsa să facă ce vor voi, admittând și imba maghiară în administrație. Au pus apoi pe listele liberale în toate țara jidani, acolo unde era populație iudeoasă, pentru a capta voturile lor. Peste tot locul nu au avut în vedere buna stare a cetățenilor, ci neglijând nevoile populației și interesele națiunii Românești au căutat reușita lor numai. Opoziția s'a înțeles și ea în concesiile și mai largi încă. S'au petrecut lucruri răginoase chiar. La Gălniș intrările opoziției unite au avut loc în sinagoga iudeoasă. Peste tot locul jidani au dat sprijinul lor neprecupeții opoziției și în special țărăniștilor, când candidau aparte. Ei au simțit pulsul politic al simții că liberalii vor cădea.

Că să-și asigure sprijinul guvernului viitor li vor sonda toate voturile, după cum le-au dat și liberabilii când au venit la guvern. În Cerndab, Chigloș, Băii, Soreca, în sfârșit în toate localitățile unde au fost multe jidani cu reușit listele opoziției, liste pe care Românii erau în minoritate față de candidații jidani, în toate aceste liste figurează și țărăniștii, care s'au să simțeau să fie foarte mulți, ca și jupânii cu Barba sovietică de nouă ani o de mîră și au reușit.

În general s'au făcut compromisuri răginoase cu minoritățile, neglijându-se interesele Românești, în folosul unor ambiții ticăloase. Țărăniștii în special au dovedit că aușită întotdeauna de ordinul Moscovei, asigurându-și și sprijinul jidanilor pentru îndeplinirea lor.

Partidele de stî-nu-și înțeleg mecierea, s'au vîndut cu totul.

Românii așteptau mîntuirea și ea va veni dela „L. A. N. C.” va încerca acestuia, va încerca să mîntuiască această țară, ajunsa pradă corbilor, ajunsa pe mîna străștilor slugii de coile de topor ale lor, politicienii de azi.

„LANCĂ”

loritate fiind iudeoasă a trinitat de sus pe colegii lor. „In minoritate” trimițându-lă plimbare. S'au format apoi grupuri, fiecare luându-și cum li diera inimă și conștină. Cu ocazia unei noi întruniri a acestor neînțelepci, pe când se aflau în mijlocul lor cei trei „mari umanitariști”, înconjurati de publicul select al Partidului cu nasuri roșii, au început să a sosit nomenclul și „murmura murmurător”, cine va credea în?

Însăși cei trei erau ni apăsători în fruntea proclamațiilor ameli și a studenților jidovi, ei erau plătorești până acum numai povestind cele petrecute la noi, ei însăși au condus această ocazie. Au pornit ca o vîșle pe străzile Partidului către sediul studenților Români, care nu pri-

miseră cu brazi putare lor, și i-au bătut, nu li lăsa să dădă și i-au omorât.

Dar protestul a cineva dintr-unul noștrilor oameni, din politicieni?

Da, au fost omopși cu mîinarea voturilor, nu se ocupă cu fetelelor!

Veniți domnilor umanitariști, veniți de ne inspectați, nu multă apă va mai curge pe gîrlă, până vom avea oameni curți ne tebeșee.

Pînă atunci veniți neapărat, așa sunt timpurile, noi vom să răbdăm. O! dar va veni vremea și va inspectați și noi, mai așteptați puțin, „aveți înțeleg răbdare”.

Oh Mășter

Alegerile comunale din Focșani și Județul Putna

Comitetul Ligii Apărării Naționale Creștine a dat ordine să nu candidăm la alegerile comunale. În Focșani „am propus propagandă politică să nu pună pe lista jidanilor, promițându-le în schimb concursul.

Nu am fost însă ascultați nici-ieri. S'a format atunci o listă cetățenească formată numai din Românii independenți și din diferite partide, printre care au fost și din L. A. N. C.

Această listă a avut de luptat cu multe greutăți. Propaganda a fost împiedecată de către autorități. Opoziția unită acume un manifest în care spune că această listă e o codită a celei liberale.

Cu toate acestea lista cetățenească a avut un număr de voturi aproape egal cu cea liberă. Au fost 700 pentru lista cetățenească față de 784 pentru liberali și opoziția unită 2086. Avînd în vedere că toți jidani, peste 900 voturi, au sprijinit opoziția unită, rămîn abia vreo mie de votanți români. Aceștia repartizați la cele patru

partide unite revin în fiecare altă două trece parte de fiecare.

Deel succesul acestei liste a fost întâmplător, din cauza ca listele: S'a făcut apoi confuzia la votare, cei mulți confundau lista cetățenească Nr. 3 fără nici un semn cu cea a opoziției unite cu 3 ilali (III).

S'a format de asemenea la Putna și Adjud, orșele cu foarte mulți jidani, lista cetățenească în fel cu cea din Focșani, pînă în minoritate celelalte liste, dar clărându-se balota.

La Panceu liberalii au avut voturi, creștinii 120 și lista opoziției susținută de jidani 100.

Jidani și-au dat neprecupeții voturi țărăniștilor. Proba o au la Adjud unde aversecasi al candidat separat, n'au fost asintuți de el, în restul județului listele care simpatizau cu L. A. N. C. au fost protutindem la. Aceste rezultate arată că oamenii au început să înțelegă primăria judeoasă.

Colonel Cămbresan

Atitudinea studenților jidani din străinătate și umanitariștii

Între stodeștii trimiși în străinătate pe cheltuiala statului, cei mai mulți sunt jidani cu diplome false sau așa zisii studenți hasarabeni.

Printre aceștia s'au găsit mulți care nici nu știu să citească bine, lucru care a făcut, să ni se atragă atenția asupra acestui rușinos fapt. Nu pricepem cum au putut parveni înșele acestora uerșinate încă de la iul burse. Studenții merituosi dau examene, li se pun condiții pentru aceste burse limitate așa că mulți rămîn pe dinafară.

S'a promis că se vor regula aceste lucruri, dar nu s'a făcut încă nimic. Acești prețioși studenți, fabricați de porunceala, în loc de a învăța buchile pe abecedare pentru a cunoaște măcar cetitul, în loc de a sta înșigști, anunță „proletariatul” din apus că li va înșia asupra oronilor petrecute în România.

Afise mari anunșau ponegrirea țării noastre de către „studenții Români”!

So înțebau streinii: Ce fel de țară e aceea care are așa fil? Ce cultură primesc aceștia și de cine e condusă, dacă pornesc la asemenea fapte?

La noi în timpul acesta „Adăvărul”, „Dimineața” și tot neamul lor se umilau în pene: lăta ce spua stodeștii Români la Paris! lăta ce-a zis strălăbătul.

Înșăși chiforile, deschideți

luchisorile, dați drumul atențiilor dela Tatră-Bunar, biete victime ale societății, căci iată ce-a zis Trotzki, iată ce-a zis Thoret și Barba, ne rade străinătatea!

Acești „studenți Români” (!) Românii nehoterzi, lucru înăinte. Umanitariștii plîng de mila cetățenilor Români de rât moale și limitată pe Dr. Lupu care a plecat numai cu un pol în America și s'a întors cu câteva mii de poli îndărăt, pornesc spre unchetare. Thoret, Guerant și Barbusa, cei trei erau din apus, au venit rînd pe rînd în acest scop. Au fost primii cu brațele deschise de toată suflarea românească (cu percluni) depinzînd de buzunarul Moscovei și trimiși cum trebuie de cei cu ade-vărat cuget românesc. S'au dus cei trei cîră lanpoi la Paris, unde s'au întâlnit cu Papait lșrate fratele de lucru a lui Costoforu și al lui Filderman. Înșofite peste tot locul de studenți și onorându-ne cu distinșele lor cuvîntări, ascultate de proletarii cheștii, cu nasurile pălăgății, roșii ca slădăru Moscovel. Bieții umanitariști, totdeauna, vîrsau lacrimi de crocodil, (veșnic fiind ce o ceapă to buzunar) în asemenea solemne ocazii la noi. Printre studenții din Paris însă, erau și capiva...

„Românii, care s'au grăbit să ceară sosețată colegilor lor ma-

Tăria și perversitatea iudaică

Într-un articol din „Neamul Evreesc” se povestește că în Spania după atâtea și atâtea persecuții suferite de neamul lui Iuda se mai găsește însă și aziăzi Evrei. Și Spaniolii nici nu știu poate de asemenea minune, căci faptul de care e vorba, a fost descoperit tot de un jidan și numai întâmplător. Iată cum: Un vapor se opri într-un port spaniol.

Printre pasageri era și un rabin. Mulți din pasageri plecară în oraș-de-asemenia și rabinul. La înțărare însă băgara de seamă că dintre toți lipsea tocmai, cine credeți, aleniul lui lehovă.

Toți se îngrijorară, însă mare le fu mirarea când li văzură venind întovărișit de un preot creștin. Și, și mai mirăți afără din prea vesela pevestire a rabinului că preotul creștin li tot un rabin însă deghizat cu masca ce-o purta, dar care masca li era atât de neprimidi-

oasă pe cât de comodă din poate să lucreze cum li place. Se vede dar cătă tărie la credință și cătă prefăcatorie la jidan. Și pentru ce? Numai ca să le adevărați locarilor, să trăiască unde și să pângărească orice.

Un „Judeu Român”

ACORDUL

„De dora căruia se prapădise și se perpeva Coranu, s'a făcut, în cum a devenit cozi”.

D. Nicolae largu a strîm „mîlă negre” ale d-lui Șteru, zicîndu-l: „Blanc, vous Blanc! l'acord est un D. Argelmann a întors sîntu S'a Mulgăru și și-a restruct puzul d-gura d-lui lorga.

D. Mihailoche s'a pupat cu Julia Valda, iar flinșia cu plîm amăle de enioie, s'a pier la ochi sa ținele naționale ale d-lui Mihailoche. D. Sielion Popescu a tîrînat pe d-lui Valda (pezi campania Unvea dactura) și Doctorul iupia pentru d. Sielion Popescu (pezi campania Avaria Banchet) a fost organizat de Scurt financiar! emert al d-lui C. Argelmann. S'a bătut din vin rouge et blanc în ve de marmoroasă a hotelului Balme. Toată lumea a fost emoțională. S'a vîrsat chior lacrimi de crocodil.

pentru luminarea publicului românesc, vom publica mai jos în adresă a lui din București, în care a fost înlocuit.

Comitetul Central din București, format exclusiv din jidovi, lăță pe o seară și a spus că aflat în cel mai pretios România, publicitate de ordinul în "Cuvântul", în care au fost cele mai masonice au cunoscut național creștin și că sunt conduse de Români, dând în același timp și o listă de conducători imaginari ai acestei loji. Reproducăm textual:

I.O.R.R.
Lumină 534
București
Ierăși, 10 ian.

București, data pomenii 1926.

Onor,

Loji „Instrucțiuni” 390

Focșani

Avem onoare de a vă aduce la cunoștință că în ultima adunare generală a loji, în urma votării, am ales nouă birou care s-a constituit și care va fi instalat în sedinta festivă a cărui dată vă vom comunica în timp.

Președinte: Marcel Goldman
Vice-Președinte: M. Zeller-Sziljanu
D-ri A. M. Beck
Fracioni: H. Roșanu
Mentor: Dr. M. Cristofel
I. Cristofel
Secretar general: A. Axenfeld
Financiar: B. Roșanu
S. Gârbenț
Gardian: M. Blumen
Aducându-vă la cunoștință așezarea biroului loji, noua birou s-a va exprima dorința pe care o mulțime de a strănge cât mai mult legătură cu lojiile care constituie unitatea.

Noua birou a strâns a legătură nouă, prin cunoștința și din diferite loji, noua birou s-a va exprima dorința pe care o mulțime de a strănge cât mai mult legătură cu lojiile care constituie unitatea.

Ca deosebite salutări,
în C. F. și A.

Președinte, M. Goldman
Secretar, A. Axenfeld

Plicul a fost trimis din București în ziua de 5 Fevr. a. c. și a fost primit în focșani suma de 4 milioane lei, pentru construirea unui cîmîn cultural care să aibă o sală pentru cinematograful, conferințe și local pentru biblioteca orașului. Primăria va fi obligată să doneze terenul treburilor.

Unul Maior G. Pastia a promis că dacă această sumă nu va ajunge, va completa restul treburilor tot din averea sa. Nu găsim cuvinte de laudă în dejuns pentru această faptă mărească a d-lui Maior G. Pastia. Această omă clădire va contribui mult la ridicarea nivelului cultural al orașului focșani.

Energia dornice de muncă să năstăască se vor grupa în jurul acestui nou far luminos.

Să nu uităm că tot același demn cotătean, a fost acela, care a înfăptuit construirea Teatrului comunal, cu care focșanienii se mândresc astăzi.

FILME

Tragi-comedia se petrece într-o misiune de pace în loc, cu acoperșul roșu ca două etaje cu un număr restabil de încăperi adică de clasă.

Scena reprezintă cancelaria directorială.

În fund printre ferestrele mare, alt un ochiu de clopot, se privește într-o grădină de brazi. Piesa e înscenată un lung de 15 minute.

Stăpânul cabinetului, un om drăguț, îl cunoaște numai de departe chip, stă la birou scriind.

Deodată apare în ușă, un june înscenat.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

— Bună ziua, D-le Director, cum, D-le Director, nici atât să-mi faceti? și.

dreaptă a obștii de sus, se înfățișează la cancelarie cu taxa de acasă fusese voucha ziua trecută.

— D-le director, venim din partea noastră cu bani străni din economii să plătim coare de plăți.

— Cum? Cum? Știi voi ce palnărită dați cu asta? Nu vreau nici ștău.

— Lumea face acum și astăzi plățile de sală.

— Nici nu vreau să știu! Să nău! Mă bine plătesc eu din punga mea. Afară, afară bolșevicii!

— Nu, d-le director, că.

— Nici un cș, Afară, afară plătesc eu mai bine, dacă nu vrea conforma să lătească pe.

— Pe, pe, deat să umiliți voi instituția.

— Iar bolșevicii.

— Avușe, cel puțin, gândește el în urmă, prezența de apurt în țara argentină. El mai rămăsese o fracție (ordinară) de nobilă.

— Bolșevicii înștiințare și pe cerșitul june de mărșul scrișci. Foarte încetată rămâne uim.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

— În sfârșit se puse rezultatul testelor. În dreptul nomaștrizărilor june însă stă scris cu litere lapidare „va plăti taxa”.

— Stupefacție generală.

— Autorul cum mistie ne lasă să ghicim finalul, unde și cum o să mă decurgă.

— Îl tare cind. Vrea să se bucare din plin de nedumirea spectatorilor.

Informații

În toate conferințele universitare, ne reținem mișcările studenților, înțelegând că respectarea așa cum a fost promis. Se cere ca dăvare creștină, să se surprindă înțelegerea. Murat în Paris sunt acum 110 burșari jidovi, față de 17 Români. Anul trecut erau 79 jidovi față de 8 Români.

Studenții creștini care o țoți studenții creștini și în școli se interesează de soarta Românilor din Bulgaria și Jugoslavie (în special de cei din Tiro și Macedonia). Cer apoi ca și ei să aibă delegați în conducerea căminurilor, să se revitalizeze purtarea profesorilor jidovi Rainer, în timpul ocupării, să se instituie examene pentru ocuparea catedrelor universitare.

— Aceste puncte au fost călăgăte anul trecut, dar nu s-au executate. S'a adus lărgă armată s'a operat eliminări, tălă, închideri ilegale, ca drobiu.

— Studenții au cerut revocarea asupra eliminărilor și eliberarea areștatilor.

— Cu închei vădându-se oarecături au declarat gura foamel.

— În cele din urmă s'a admis primăria instrucției. Dacă însă nu se vor respecta cererile acestor îndreptățiți, studenții amenință cu greva generală.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

19 Februarie 1926,

ora 13 focșani

Proces-Verbal

Subscriși, Colonel Paul Cambranzu și Aristotel Gheorgheiu,

martorii D-lui Maior Iovădă Anastase Cristopol, în incidentul petrecut între D-na și D-l Profesor Ispas, cărui arătându-l scopul venirii noastre, ne-a răspuns întâi „ad se reflecta până la dejun” și apoi după câteva minute ne-a declarat categoric „că nu sînt consiliuie martori”.

Având în vedere declarația D-lui Profesor Ispas și faptul că pe de o parte, noi nu am primit nici un fel de comunicare până astăzi ora 10 și faptul că D-na a recurs la autoritățile judiciare civile și militare, înainte de a fi vidat incidentul pe toate celea care ne considerăm mișcarea îndreptățită și ne depunem mandatul de arestare din toate cele petrecute, D-l Profesor Ispas, a refuzat cartelul.

(se)

Colonel Cambranzu Paul

Aristotel Gheorgheiu

p. conf.,

Maior A. Cristopol

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Cuțiti și răspândiți
Ziarul „LANCEA”

„Societatea Mormintele Eroilor”
Filiala Putna, da Sămbătă 27 Februarie, în sala pașilor pierduți a Tribunalului, o acasă dansantă, cu scopul de a mări fondurile de construcție a mauseului ce se clădește lângă Regimentul 10 Pușca.

DE-A BABA OARBA

PAGINA Tinerimei

TAINA

Recenzii

Rămăsese însă pînă la cînd era de cîncisprezece ani. Și cum era de viață nobilă fu bine crescută. Așa cum se vedeau în lumea de aici. Ca o domnișoară, fără surori, avîndea toată rămassele ei. Născu mai îndrăgostit decît pe bătrîna guvernanta cîi-l ținea vecinic loc de mamă și în același timp și de profesorat de pian. Uitate pînă morților după un lung sfert de lună și volocau acum, liberă, cînta, juca, făcea tot și de înseși glăstă. Rîde-ținea aici petrecerile nău leșau din program. Și bine crescută cum era, nu putea face altfel.

Într-o seară se dădu un bal, bal unde cu domnilor cel mai drăgăstos și certificatul de creșterea cea mai aleasă. Ea însă îndolău îl avea înaltă. Toată sulară petrecere ca la bal mascat în care n'a s'au, nu se vede și vorbă de poezie. Orlina însă leși din comun și vîdu. De numai ce ieri, un domnișor distins, distins. Pînă a li în FBI-frumos cu talia lui înaltă și mîlătoasă cu mîlătoare și armonie în mișcări. Era'n tot parca numai o a-lutere. Nici una nici două îl lău cel puțin drept un Adonis-dacă n-ai lăsa de rîu cu un FBI-frumos. Dar și distins domni o distins pe ea. Și cum se oltămplă 'atoldeana, așemenea s'au petrecut faptele și acum.

Încet, încet n'au apropiat și unul și altul ftecare de celălalt, mai mult și mai mult pînă ce s'au găsit față în față. Ochiul unuia ardeau demonic de dorință iar al celuilalt fteclău de o duiole negrăit.

Ochiul duiolei erau al lui Mimy. S'a găsit de bună seamă cî o cheama Mimy cu igră la urmă. Fîlăcă oricine se cheamă Măia dacă-i bine crescută devine Mimy.

Dar cînd îl s'au mai înfățișat și mănele Mimy l'au dusese lumea de sub picioare.

Oly însă era mai tare, pe el îl cheama Gily tot cu igră, o prinse de braț și o ajută să-l înșele că-i număi o giomă. Și lău așa fel că Adonis, norocos de data asta, era al nimphel sale înalte de al recunoaște Măia-Noaple de sub mătîl.

Toate acestea se petrecură un an după cel cîncisprezece iar de-nălmăpt s'a înălțat totmai ceea ce-a-vea s'o facă pe Mimy, după încă trei sferturi de an, mamă. După trei zile însă abea, cîci el mai aducea aminte de seara ceea, cîci el ca oricare Don Juan, frumos crescut, o gîterese tare frumoși iar ea rămăsese tot ca. Într'adevăr îl uitase căci așa-i era firea, așa era învătăit, totuși îl rămăsese de-atunci în ochi o duiole dulce, plină de ceva nemuritor. Nu iubise nici-odată pe nimeni și nici n'ar îl călcat tradiția casei, doar așa s'auze în casă, că a lubi l-o nebanie, l-o prostie, o nenorocire. Cum dar, putea ea să facă altcum. De aceea nici pe eroul serii acolea nu-l scootea din comun, cu toată înfiorarea inimii el sub ochii lui arzătorii de atunci.

Însă dintr-o vreme începu să simtă nevoia unui ceva, unui care n'ar fi toată lumea, cu care se prea obișnuise gi-o învătăis după Jeget. Doria un necunoscut, un nefiresc, le chiar diavol dacă nu zeu, care să-l rupă o ghiață din inimă, să-l aduca ceva nou, se schimbă, s'o schingiuiească chiar, de nu se poate altfel.

Mitica, începuse romanul roman-tismului. Totuși nu-i cetia decît în

serio și noaptea lungă fără hotari, cîiuri și celălalte. Atunci își lăsa din fire, nu mai era ea de altă dată, rece și chibărită, pară-i venia să li cîmpli.

Toate au trecut însă cu cele nouă zile de zile. Și toate se atîmpărau cînd îl se înfățișă din nou. De cea din urmă emelătoare nău-uitare pămîntătoasă nu mai știu, alăst de cugetul și ochii înfățișătoarei guvernante.

Acum era vremea să se îngrăieșă de surpriza acolei serii marelui. Și ca să nu întărie cu buna creștere a odornului o lăsa început și cîi mai de vreme. Trecură câteva zile de vecăcun de zile și bălăst, era de genul tălău, lu mădăor și prindea iovăgătura tanti-și de mîlăne.

Mimy îl învătăse s'o porcealească. Tanti, li semăna ei, poate și lui, căci avea multe daruri. Moștenire tot moștenire Pînă și numele li purta lădătoarea băiețică a acelei prae îndispensabilă a ceea de nobelă Y.

Unde se ducea tanti el era înainte, unde petrecera tanti, idica lumea'n sus și Wyly, Wyly cu dublu w, cu doi de l și cu mult împunătoare debură de igră.

Cînd fu să lăveze carul, învătă și el ca toți celălăi dar încă cu mențunul la dextărități. Că ce-i al omului l-ai lui și pace.

Juca așa de bine și cînta și mai bine încet ar fi vîrșit o lume întreagă, dacă n'ar fi și învidioși. Aproape și tanti parcă li pîmăla cîte-odată. Și la drept vorbind pară nici n-ai era mamă. De alintat era el prea pară însă de lubi, ghiață.

De ce-l plăsa lui, era conștient de tot ce era al lui.

Si-ăga, mai todeaua așa, ajunsesse să aibă alți Mimy cînd rămăsese singură pe lume. Nu-l o vîrșă mare dar pentru o fire preocupată de toate împrejurările se îngăduie să-placă și lui o fetiță, mai mică decît el, bu să aibă și un fel de ngîna ce pentru el. Si cine știu... pe ce arcuș ar fi a-lumeat, așa se felicită tanti, dacă n'ar fi veghial ea. De aceea de acum veni vremea treceri prin valea lacrimilor. Fu îndrăgăstir prin urmare și lăsat singur în pensio, cu privilegiu însă. Ii era dat să fie tot excepție. Totuși el căluta să fie cîi mai aproape de inima tuturor. C'avea îndoeschi o inimă aleasă. Se văzu însă strein și tare departe de bunii coteji. Atunci fîcește, căzu în starea ceea de lăncezeală și degustă pentru viață.

Nu-l mai rămăsese dragi, decît docele amintiri din pricina cărora stătea aici. Începu să vîzeze cu ochii deschiși, ba chiar să scape cîte un cuvînt mai tare din lumea ce se răsbolă cîmplit în sînul lui. Si dintr'asta li prinse cu brațele deschise ospitalera melancolie. Nici nu trecuse o jumătate de an și din dragul tanti Mimy nu mai rămăsese decît Wyly cu totu igrăci lui. — Atunci luă și el lumea la rost și începu să cetească și să judece multe. Atunci cîi el «Din durere laumi» și-gi mai ostole focul cel ardea și creșlea, creșlea cîmplit în inima lui. Începu să scrie cîte ceva. De cîntat învătăse să cînte la pian, însă pe cînd era la tanti, dar acum nu-l mai avea.

Urmarea în numărul villor.

T. Milcovic

Slăgaretea luna

Lumea printră noar.

Noi desăvenema singuri,

Mult iubim mea Nio,

Rădăcum iar prin luncă.

De departe un buciam

Întina înmul serii,

Tu-mi făcui dulce, dulce

Forticea mea, Nio,

În la valc ivor.

Ne gănim visele noastre

Te-adoram. Ochi li

Tănuiau doruri multe.

T. Milcovic

DE TOATE.

Într-o zi, dănd cîntul depe Strada Mare - pe Ștefan cel Mare - mă lovea fără să vreau de doi domni ce steteau de vorbă. Într'acel artare și trecu.

Însă în același timp îmi rămăseră în urechi câteva cuvinte din convorbirea celor doi. — Domnule, domnule, ce viață mări. Nici un avînt cultural, nici o... și încolo nu mai prinăsem.

Nu le luai în serios, dar eu nu mă lăsu eu în pîna. Îmi răsunau mereu în urechi. Parcă creșeuseră acolo. Și în amă și pe mine eșetănd în înțelesul furtului meu. — Adevărat, mi aduși aminte de frumosul început al sezoanelor lige culturale cari de bino de rîu tot nu mai adunam în cîte într-o seară pe săptămîna ce să ne sustragă griji și preocupărilor materiale de toate zilele, de cari i plin pămîntul.

Azi au amuțit aproape totu iar inițiativă frumoasă pentru desfășurarea activității adevărate românești au amuțit. Asemenea și șodintele de sîmbătă seara ale Căminului cultural. Iar de reprezentațiile teatrale nici nu mai e vorbă căci au murit înainte de a trăi.

Cît despre «Căminul» revistă ce-ar fi putut să ogîndărească viața tînutului de lăngă Milcov, nici el nu mai apare azi. A închis ochii ca orice i treacător pe lumea asta. Poate și din pricina lipsei lui de viață poate și din îndolența cetățenilor ce ar fi putut să-l sprîjine mîcar cu respectul cuvenit de a-l cîti. Se mai poate azi și simți și el lipsa bunului și harnicului Maior Drușu, și nu excludem și pe a prietelui Carol.

Dar morții cu morții, nu trebuie numai să jelim pe crucea ce și au pu căpătîi. Nu-i vreme de boici. La lucru înrăși și iarăși. În lătruri cu lăncezeala, iar indolentele talente să se cutremure din nou, cu mie cu mare de acul dor sfînt de re-nviere. Ce-a înusfletit plînda din năainte și după 48. De bună seamă că nu în același făgaș ci unul mai nou, cu totul nou.

Domnul Constantin Bălașescu, mare muzicant, o carte deosebită, Budai-Deleanu, în «Tigianidei» prezintă o mare însemnătate a studiul său mîlătoare și a cîntat studiul domnului și a cîntat cîntat să nu se arate întruchidat în țărîni vîrșii Tigianilor de la noi s'inspirat din opera mîlătoare scriitorii Italiani. Mai înaltă arată motivele puternice care au făcut pe Ion Budai-Deleanu să se afia cu student la Wiena, la cîntat muzice li Omni și li giliu, precum și literatură li ană. După aceasta, spunîndu că fondul epocii lui Budai-Deleanu, începe să ne dovedească teza pe larg și cu cînte de mîlătoare, desigur este mai caracteristic, împrumuturile faciale poet din «Germania Liberă» a lui Tasso, din «Orlando Furios» a lui Ariosto, «Sechișul pită» a lui Tassoni și din «Amalia Parin» a lui Camillo. Dar fondul materialului rămas mutet e în așe chip prefăcut că cînt nimeni nu s'ar încumeta a nega autorul Tigianidei în genulul său, căci a fîurit o peră nouă din tot materialul acela imens și înform.

Apoi în ce privește compoziția, «Tigianidei» D-l C. Bălașescu este iarăși la înălțime, nu numai prin dovedirea imitului din acele opere din care a fost prumutat și material de fond și prin analiza opereii din punct de vedere estetic, remuonătoare marele merit de a fi scris în cele vremuri, cînd limba română nească era așa de sărăcă, și a peră atât de valoroasă. Și a chee ilustrându-ne originalitatea Tigianidei, priet'r o compară pe cîi de plastică pe ală de demonstrativă. În capitolul «Cursus» asupra formulei «sunt», ne arată greulăte prae care trece cîieva în analiza învoarelor de inspirație ale cînt și în confruntarea opereii cu cele ivitoare. Greuțăte și pe vedem că le-a învins cu succes D-l Redu.

Pe urmă ne înfățișează pe Budai-Deleanu ca admirator al trecutului, cîci pentru el formula «ubitus» nostalgic și plină de regret, e cel mai dureros mîlătoare.

Din acest studiu adăne și gîm autorul ne dă o frumoasă lăcrare, cum nu reușesc mulți, într-o limbă aleasă și cu un stil apropiat povestitor ce în loc să ne cetească mai mult ne distragă atât că nu preu se gîie italienește ca cititorul înfăgăndu-li pe aceeași să fie pe deplin mîlătoare și lămurit.

Volumul de asemenea în lăcrare și lăcrare o de o simplă citare ce farmecă.

T. Milcovic